

[Edel Saunte.]

mennesker, der vil gøre arbejdet, en så stor viden og en så stor specialkundskab både om sociale forhold og om børnepsykiatriske forhold og andre forhold, at de kan give en væsentlig håndsækning; men jeg er altid bange for, at man i disse sager mere lægger vægt på en uddannelse end på den menneskelige kvalitet hos de mennesker, der skal udføre arbejdet. Jeg er klar over, at man på mange områder har brug for specialkyndig bistand, og jeg er også klar over, at mange socialrådgivere er i stand til at yde specialkyndig bistand på en række områder, men jeg må på den anden side sige, at man godt en gang imellem kan være bange for, at disse unge mennesker ikke har helt den fornødne menneskelige ballast til at hjælpe disse hjem og disse børn på tilstrækkelig vis. Jeg ved udmærket godt, at mange er i stand til det, men jeg er bange for, at man teoretisk lægger for megen vægt på en uddannelse og for lidt vægt på det menneskelige, og derfor er jeg ikke helt sikker på, at man ved den foreslåede bestemmelse i lovens § 92 har truffet det helt rigtige; men nu må vi jo se på det i udvalget.

En anden ting, jeg heller ikke rigtigt kan lide, er, at vi ikke har fået hele toppen med. Det er glimrende, at vi har fået et forslag, der ordner de lokale børneværns opbygning, men hvis vi i udvalget virkelig skal kunne få indsigt i og udsyn over, hvordan hele børneforsorgen kommer til at arbejde, tror jeg, det bliver nødvendigt, at vi også får problemerne angående den øverste ledelse løst. Derfor vil jeg gerne spørge ministeren: kan vi forvente, at kommissionen snart vil være i stand til at afgive betænkning om den sidste del af problemerne? Kan vi forvente, at dette kan indgå i udvalgsarbejdet? Jeg tror, det ville være lykkeligst, hvis vi var i stand til at få begge problemer løst på én gang.

Det andet hovedproblem, som der er rørt ved i dette lovforslag, er, i hvilket omfang grundlovens § 71 skal finde anvendelse, eller problemet om, i hvilket omfang fjernelse af børn fra hjemmet skal betragtes som det, man kalder administrativ frihedsberøvelse, i hvilket omfang en sådan fjernelse skal være undergivet domstols-

kontrol, og hvilke domstole der i så fald skal udøve denne kontrol.

Da vi behandlede loven af 1954, var der, tror jeg at turde sige, meget stor usikkerhed i udvalget med hensyn til det problem, om fjernelse af børn er administrativ frihedsberøvelse eller ej. Udvalget havde meget kort tid til at behandle den sag, idet grundlovens vedtagelse og arbejdets afslutning lå tæt ved hinanden, hvorfor man skulle se at komme igennem med en løsning, og vi trøstede hinanden med, at det kun ville være en kort tid, inden hele problemet skulle tages op til drøftelse og afgørelse. Jeg personlig har stadig den opfattelse, at det er overordentlig tvivlsomt, om sådan fjernelse er administrativ frihedsberøvelse, og jeg mener, at det første, vi må foretage os i udvalget, i virkeligheden er at gøre op med os selv, om det er administrativ frihedsberøvelse, for det er en absolut forudsætning for, at det er nødvendigt for os at indføre bestemmelser om domstolens kontrol og at tage stilling til, hvilke domstole der i så fald skal behandle disse sager.

Hvis det er administrativ frihedsberøvelse, eller hvis vi uden at mene, at det er administrativ frihedsberøvelse, kommer til det resultat, at det vil være rigtigt at lade disse afgørelser træffe af en domstol, er det min overbevisning, at den løsning, vi fandt i 1954, ikke har virket tilfredsstillende. Jeg føler mig overbevist om, at enhver, som har overværet behandlingen for domstolene af disse sager om børn, ikke har følt sig overbevist om, at domstolene har været i stand til at behandle sagerne sådan, at det er kommet barnet til gavn eller i hvert fald ikke er kommet barnet til skade. Jeg har overværet flere af disse sager, og jeg har været meget betænkelig ved, at man for domstolene har været nødt til i en skarp form og med meget stærke udtryk at fremhæve de mangler, der måtte være ved hjemmet, og som måtte medføre, at man ikke mente, at barnet kunne opholde sig i hjemmet.

Jeg har været overordentlig betænkelig ved den situation, som jeg har oplevet, at ret store børn er blevet taget ind i retten uden at være beskyttet af en forsvarer for dem specielt og i forældrenes påhør er blevet